

som Værkets Eier eller andre særligt Beretigede ikke have nogen Ret til; og hvis det derfor var mig klart, at Bestemmelsen kunde udføres, og der ikke var en høj Grad af Tvivl tilføede om, at praktiske Hensyn kunde vække Betænkkeligheder, vilde jeg uden videre slutte mig til Bestemmelsen, som den nu staaer i Nr. 2; men hvad der forøger den Tvivl, som jeg oprindelig havde med Hensyn til Nr. 2, er, at jeg frygter for, at det er paalagt Landvæsenscommissionen i mange Tilfælde et Hverv, som den vil have den yderste Vanskelighed ved at udføre og muligt næsten maa finde uoverkommeligt, for ikke at sige aldeles umuligt at udføre forsvarligt. Jeg indseer ikke lettelig, hvorledes Landvæsenscommissionen skulde med nogenlunde Sikkerhed kunne afgjøre, hvad der forlanges i det nævnte Nummer, at den skal afgjøre, og dette er ingenlunde, fordi jeg har nogen Mistillid til Landvæsenscommissionerne i Almindelighed, og det er altsaa ikke ganske rigtigt, hvad den sidste ærede Taler anførte, at det Hele kommer an paa, om man har Tillid til Landvæsenscommissionerne eller ikke; thi man kan have den fuldstændigste Tillid til disse, uden derfor at mene, at Landvæsenscommissionerne kunne tilstrækkelig klare de Punkter, som man troer i enkelte Tilfælde næsten ere umulige at klare. Umuligheder kan selv den største Dygtighed og Paalidelighed ikke fjerne. Smidlertid er dette dog i den Grad en Skjønssag, at jeg, fordi Sagen staaer for mig som noget vænskelig, ikke bestemt bør lade mig afholde fra at gaae ind paa Nr. 2. Jeg har kun villet udtale, hvad der i Særdeleshed vækker Betænkkelighed hos mig i denne Henseende, og jeg maa derfor udsætte min Beslutning med Hensyn til Afstemningen, indtil jeg har hørt, hvad der fra andre Sider kan fremkomme, og navnlig hvorvidt — hvad jeg vil lægge særdeles Vægt paa — den høitærede Indenrigsminister finder Nr. 2 af en saadan Beskaffenhed, at der fra Regjeringens Side ikke findes saadanne Betænkkeligheder derved, at et Lovforslag med Vibeholdelse af denne Bestemmelse jo kunde træde i Kraft. Jeg skal dertil blot tilføie med Hensyn til det stillede Forslag, at de Ord: „andre og fortrinnsviis“ i Nr. 4

skulde gaae ud, at jeg ikke skjønner, at det kan have nogen Indflydelse paa Betragtningen af, hvorvidt Nr. 4 i det Hele taget er antagelig eller ikke. Jeg indrømmer, at der derved vil skee nogen Indskrænkning i den Afgang, hvorefter der er Spørgsmaal, men efter det, hvorpaa det ved dette Punkt kommer an, vil det ikke kunne have nogen afgjørende Indflydelse, og om det gaar ud eller ikke, vil ikke for mig være noget Motiv til at forandre den Beslutning, jeg har, at stemme mod Nr. 4.

J. Masmussen: Ja, det er i Agerbrugets Interesse, at jeg skulde ønske, at begge disse Stykker, Nr. 2 og Nr. 4, bleve staaende uforandrede, som de ere; jeg troer, at den Frygt, som en af de ærede Forslagsstillere har ytret, at Eierne af vedkommende Vandværker skulde komme til at lide Skade, hvis Bestemmelsen blev staaende, er ugrundet; thi Indskrænkningen af deres Ret finder jo kun Sted, forsaavidt der i Almindelighed eller til visse Tider af Aaret er en større Oversflodighed af Vand, end der udkræves til den Berettigedes fulde Nødsnydelse. De Paagjældendes Interesse troer jeg saaledes godt varetaget, og der kan ikke være Tale om nogen Retsskrænkelse. Det synes at fremgaae af Bestemmelsen, at kun naar der er en saadan Oversflodighed af Vand, at Vandværkeierne ere nødte til at aabne deres Goldfluser, skal den træde i Kraft; men det kan vel ikke være til Skade for dem, at denne Oversflodighed anvendes til Gavn for Agerbruget. Med Hensyn til Nr. 4 kunde jeg, som sagt, ogsaa ønske, at denne Bestemmelse maa blive staaende. Der gives ganske vist saadanne locale Forhold, hvor de Tilgrændsende ikke kunne benytte Vandet, men hvor dog de, hvis Jorder ligge tæt ved, med stor Fordeel og hensigtsmæssigt kunne benytte det. Det synes derfor besynderligt, at man ikke vil tage den størst mulige Nytte af saadant Vand, naar Andres Rettigheder ikke krænses, og dette kan ikke skee, da der jo ogsaa i Nr. 4 udtrykkelig staaer, at der ingen Formindkelse maa skee i de Tilgrændsendes og andre særligt Berettigedes fulde Nødsnydelse.